

[Undervisningsministeren.]

jeg mit Forslag af 24. Marts endelig færdigt. Det var egentlig kun en Omredaktion, der foretoges, hvorved der opnaaedes fuld Enighed mellem Venstre, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre paa nær det ærede Medlem Hr. Povlsen. Da jeg mødte med dette, sagde jeg: jeg er stadig villig til Forhandling, jeg vil helst have saa stort et Flertal som muligt, helst have Enstemmighed. Var der derfor fremsat positive Ønsker om Ændringer fra konservativ Side, kunde de meget vel være taget op til Forhandling og Behandling. Der kom intet. Først da Betænkningen blev afgivet, og da den forelaa for Udvalget og for Offentligheden, saa først endelig forelaa der et Standpunkt fra det ærede Medlems Parti. Det gik med andre Ord ganske som i Fjor, da vi dog havde behandlet Skoletilsynsloven i tre Aar, tror jeg, langsommeligt gennem Udvalgsbehandlinger og i Folketinget. Det var umuligt at faa et positivt Standpunkt fra de ærede Medlemmer, først da Sagen var færdig, fik vi det. Ja, jeg synes, at Det konservative Folkeparti i alt Fald paa det Omraade, vi her beskæftiger os med, Skoleomraadet, havde Grund til, naar saadan en Sag i Fremtiden kommer for, at indslaa en anden og bedre Fremgangsmaade, nemlig at være med fra første Færd positivt og derved skaffe sig den Indflydelse, som man kun naar gennem Arbejde og ikke ved fuldkommen Passivitet indtil det aller sidste Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde, at vi ved dette Lovforslags Gennemførelse vilde underminere Frøken Th. Langs Livsværk. Jeg har allerede vist, at det passer slet ikke, for Livsværket bliver staaende. Der skæres en mindre Gren fra, men føjes en anden til. Jeg tror, som sagt, at dette Livsværk netop vil betrygges ved hele denne Ordning og ikke undermineres. Det ærede Medlem sagde — dermed skal jeg slutte, jeg tror ikke, jeg har mere at imødegaa —, at der nu var ofret saa meget paa Jonstrup Seminarium, derfor var det ogsaa uheldigt at nedlægge det. Der er ofret ca. 26 000 Kr. paa højst nødvendige Reparationer, men jeg har faaet bevilget til virkelig gennemgribende Foranstaltninger 150 000 Kr., som Ministeriet imidlertid endnu ikke har brugt, fordi man vilde se, om der ikke var andre og bedre Veje at gaa, og de synes nu at være fundet. Vi sparer altsaa de $\frac{6}{7}$ af det, der var paatænkt anvendt paa Jonstrup Seminarium. Pengene kan anvendes paa, en meget bedre og for hele Seminarieopgørelsen meget forstan-

digere Maade end ved at anvendes ude paa Jonstrup Seminarium, hvor vi dog efter manges og ogsaa efter min Mening og efter Udvalgsflertallets Mening ikke kan naa noget virkeligt tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde, at hvor usolidt Forslaget var, fremgik af, at der i sidste Øjeblik var stillet et Ændringsforslag. Det er dog vist ikke noget usædvanligt, at der til anden og tredje Behandling stilles et Par rent formelle Ændringsforslag. Det ene gaar ud paa at indsætte Ordet „aarlig“, som ved en ren Trykfejl er faldet ud. Der staar, at Vordingborg skal betale 100 Kr. for hvert Barn, der undervises i Øvelsesskolen, men det er naturligvis ikke Meningen, at det skal være een Gang for alle; der skal staa „aarlig“. Naar saadant et Ord falder ud under Trykningen, ja, saa retter man inden anden Behandling, ofte sker det først inden tredje Behandling. (J. Oskar Andersen: Hastværk) ... Saa har Rigsdagen siden 1849 begaaet Hastværksarbejde, det er noget, der er saa gammelt som Rigsdagen selv. Men naar det ærede Medlem Hr. Vesterager dvælede, jeg kan sige saa højt og saa harmfuldt, som den aandeligt interesserede Personlighed, han er efter sin egen Mening, ved disse to Bagateller, saa viste det mig, at han havde umaadelig lidt alvorligt og logisk og aandeligt at sige om Hovedsagen, og derfor holdt han sig til Bagatellerne.

Gerda Mundt: Der har fra alle Sider været Enighed om, at Uddannelsen af Seminarielærere og -lærerinder paa en eller anden Maade skulde indskrænkes. Det Forslag, som først er kommet frem, og som jeg en Gang før har haft Lejlighed til at omtale fra denne Plads, gik ud paa, at man i Aar ikke skulde begynde nogen 4-aarig Uddannelse af Lærere eller Lærerinder ved Seminarierne, saa at der i 1938 ligesom nu i 1934 ikke vilde komme noget nyt. Hold Lærere og Lærerinder, hvad der vilde betyde en væsentlig Forringelse af Antallet og altsaa komme de ledige Lærere og Lærerinder til gode. Jeg tror, det havde været heldigt, om dette Forslag var blevet ført ud i Verden.

Efter den Seminarielov, som blev vedtaget i 1930, den 15. April, blev der stillet store Krav til Seminarierne, ikke blot til Statsseminarierne, men ogsaa til de private Seminarier. Disse Krav er ogsaa blevet imødekommet, og det er vel kraftigt, at man nu skal gaa saa stærkt imod de private Seminarier, efter at de har ofret saa meget, som de har, paa at gøre deres Semi-